

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget kan tilslutte sig beretningen, men havde ønsket følgende tilføjelse: Alle kommissionsforslag behandles, straks de er fremsat, i det relevante fagudvalg, der åbner for spørgsmål og svar samt samråd og deputationer om forslaget. Senest tre måneder efter forslagens modtagelse skriver fagudvalget beretning om forslaget og fremsender denne til Europaudvalget med partiernes tilkendegivelser om forslaget, som det fremstår i starten af den politiske proces. Denne beretning følger derefter sagen i Europaudvalget. Fagudvalget kan desuden på ethvert tidspunkt under processen genoptage sagen af egen drift.

Enhedslistens og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har taget forbehold over for aftalen. Partierne finder, at beretningen er udtryk for flertallets manglende vilje til at foretage de markante forandringer af Folketingets behandling af EU-sager, som i virkeligheden er nødvendige for at sikre EU-sager en behandling, som er demokratisk forsvarlig.

Beretningen er udtryk for en række hensigtsmæssige mindre justeringer af arbejdsgangene, som Dansk Folkeparti og Enhedslisten naturligvis ikke kan være imod. Men at give det indtryk, at Europaudvalget med beretningen har taget et afgørende skridt for større åbenhed og mere demokrati i behandlingen af EU-sager, vil være forkert.

Dansk Folkeparti og Enhedslisten har haft tre primære ønsker til beretningen, som under behandlingen ikke er imødekommet, og som efter mindretallets opfattelse ville kunne medføre et afgørende brud på den lukkethed, som præger Folketingets behandling af EU-sager. Disse tre ønsker er:

1. At Folketinget i fuld offentlighed skal have en egentlig første behandling af EU-retsakter i Folketingssalen, hvorefter der skrives beretning over forslagene, hvori partiernes holdninger indgår.
2. At Folketingets fagudvalg fast skal inddrages i behandlingen af EU-sager via en formel procedure.
3. At der skal være åbenhed omkring Europaudvalgets møder.

Enhedslistens medlem af udvalget har herudover ønsket at tilføje følgende:

Beretningen er helt utilstrækkelig, hvis Folketinget, Europaudvalget og de forskellige fag-

udvalg skal have en rimelig chance for at kunne generobre bare noget af den magt, som i årenes løb i praksis er afgivet til Europa-Kommissionen, de forskellige komiteer i Bruxelles og de danske fagministerier.

Derfor fremlagde Enhedslisten den 29. marts 1996 en lang række forslag til en styrkelse af Folketingets og Europaudvalgets rolle i behandlingen af EU-sager i Folketinget. Vores forslag handler bl.a. om langt større åbenhed i behandlingen af sagerne, om en kraftig styrkelse af fagudvalgenes rolle og om større kontrol med gennemførelse af EU-lovgivningen her i Folketinget.

Som en konkretisering af problemerne med hensyn til mangel på åbenhed i arbejdet oplevede Enhedslisten på Europaudvalgets møde den 15. maj 1996, at et flertal hindrede et ønske fra Enhedslistens side om at få en principiel sag til behandling i Folketingssalen. Sagen vedrørte et EU-direktivforslag om tilsætningsstoffer i foderstoffer. Denne sag viste behovet for mindretalsbeskyttelse, så et flertal i Europaudvalget ikke rent politisk kan forhindre en principiel politisk behandling af EU-sagerne i Folketingssalen.

Enhedslisten må desværre konstatere, at selv om der er en række mindre forbedringer i beretningen i forhold til den måde, som arbejdet hidtil har været tilrettelagt på, så er det langt fra nok. I den yderste konsekvens kan man risikere, at Europaudvalget druknes i flere papirer, som godt nok kommer tidligere – men uden at Europaudvalget, fagudvalgene og Folketinget har de strukturer, der for alvor kan styrke fagudvalgenes og Folketingets rolle i behandlingen af EU-sagerne.

Enhedslisten vurderer, at i spørgsmålet om åbenhed vil vores forslag om transmission fra Europaudvalgets møder via Folketingets interne net til pressen og de andre folketingsmedlemmer være et gavnligt skridt i denne retning, og her er forslagene til forbedringer ikke nær nok. Sammen med forslaget om, at Europaudvalget skal behandle de EU-retsakter, som kræver forhandlingsmandat, i to omgange i Europaudvalget, ville dette netop medføre en højere grad af åbenhed og mulighed for debat om EU-sagerne end den nuværende model.

Det ville have været et stort skridt i retning af større åbenhed og politisk indsigt, hvis man havde accepteret Enhedslistens forslag om, at de EU-sager, som regeringen senere regner med der skal gives forhandlingsmandat til i